

Dragi prijatelju!

Zajedništvo je važan dio vjerničkog načina života. Primjećuješ da se mnoge vjerske aktivnosti odvijaju u zajednici. To je zato jer su nam drugi potrebni u svakodnevnom životu. Vjera je dio svakodnevnog života, ona raste i razvija se u zajedništvu s drugima, a naši međusobni susreti oplemenjeni su ako ih obogatimo vjerom.

Crkva – sasvim posebna zajednica

Bog je stvorio sve ljude. Svaki je čovjek stvoren na njegovu sliku. To znači da su svi ljudi jednako vrijedni i da nitko nije vrijedniji od drugoga jer je bogatiji, ljepši, pametniji i sl. Bog gleda drukčijim očima nego čovjek i želi da druge promatramo njegovim pogledom.

Razmisli!

Tko su ljudi koji te okružuju? Po čemu se ističu, koje osobine posjeduju? Što ih čini sličnima?

Ponekad su razlike među nama ono što nas privlači drugima, a ponekad su to sličnosti. U društvu pripadamo različitim zajednicama ili skupinama: volimo se posjećivati, pozivamo rodbinu i prijatelje na različite proslave, u školi se grupiramo po dobi, sportska događanja nas povezuju kao natjecatelje i navijače, a i tugu lakše podnosimo u društvu dragih ljudi. Svaka od zajednica kojoj pripadamo obogaćuje nas na svoj način, a sudjelovanjem i mi dajemo svoj doprinos tom zajedništvu.

Crkveno zajedništvo ima mnoge sličnosti sa svakodnevnim društvenima zajednicama, ali se i razlikuje od običnog ljudskog zajedništva. Ono je snažnije, duhovno bogatije jer smo povezani s proslavljenim Gospodinom Isusom koji ulijeva u nas duhovnu snagu. Bez tog zajedništva ne bismo mogli živjeti kao istinska Božja djeca, Isusovi učenici i njegovi svjedoci. On nas svojim Duhom povezuje u zajednicu koju najsnažnije ostvarujemo i doživljavamo kad se okupljamo na nedjeljnoj svetoj misi.

“Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima”, govori nam Isus u Matejevu evanđelju (Mt 18,20). Svi smo pozvani prepoznavati i živjeti takvo zajedništvo koje nas međusobno ujedinjuje. Tako s Bogom gradimo njegovo kraljevstvo na zemlji. Toj zajednici Bog ništa ne odbija, nego obilato daje sve što ga traže u vjeri: “Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednostavno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima” (Mt 18,19).

Kako je Bog Otac svih ljudi, svi smo međusobno braća i sestre, a Crkva je jedna velika obitelj u kojoj smo kao pojedinci različiti, ali pred Bogom jednako vrijedni.

Obitelj – kućna Crkva

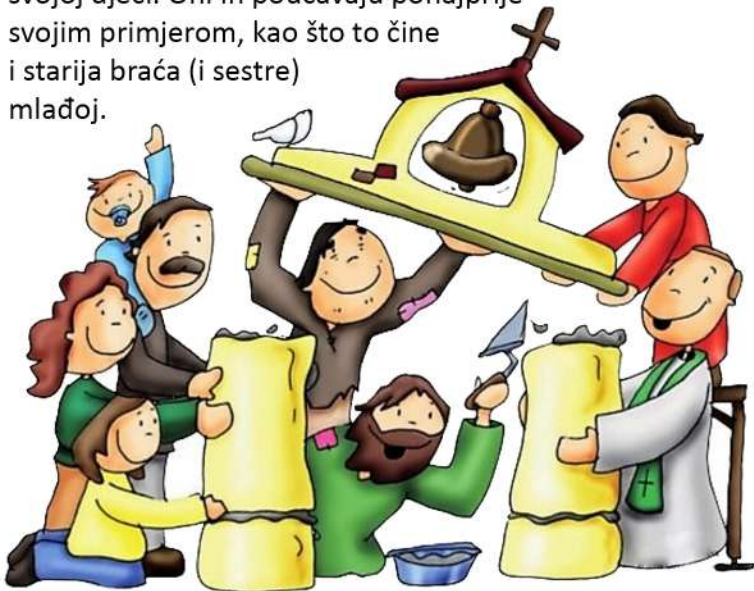
Obitelj je važna u životu svakog čovjeka. To je zajednica u kojoj čovjek dolazi na svijet, raste, razvija se i sazrijeva.

U početku kršćanstva, kada još nije bilo crkava niti župa, vjerničke zajednice su se okupljale u privatnim kućama te molile i lomile kruh u obiteljskom okruženju.

Obitelj je tako postala prvo mjesto u kojem se okupljala zajednica vjernika.

S vremenom su se počele graditi crkve i druge građevine u kojima su se kršćani okupljali, ali je obitelj ostala prva i najvažnija zajednica u kojoj se treba (do)živjeti vjera i kršćansko zajedništvo. Roditelji su prvi vjeroučitelji svojoj djeci. Oni ih poučavaju ponajprije svojim primjerom, kao što to čine i starija braća (i sestre) mlađoj.

ODVOJI VRIJEME
I PROČITAJ!

Deset obiteljskih
blaženstava

Razmisli!

Prisjeti se kako glasi četvrta Božja zapovijed. Tko u tvojoj obitelji najčešće govori o Bogu ili potiče na molitvu? Jesi li i ti primjer u vjeri svojoj braći i sestrama?

Sveta Obitelj

Obitelj je toliko važna da je sam Bog izabrao obitelj za mjesto svoga boravka među ljudima.

Obitelj je zajednica osoba: muškarca, žene i njihove djece. Ona je slika Presvetog Trojstva: ljubav između Oca i Sina i Duha Svetoga slika je ljubavi koja bi trebala živjeti u obitelji. Kako bi nam ta slika bila još bliža i jasnija Crkva na prvu nedjelju po Božiću slavi blagdan Svete obitelji Isusa, Marije i Josipa.

Emanuel, Bog s nama, započeo je ovozemaljski život u ljudskoj obitelji. Život Svete obitelji nije bio jednostavan ni lak, već težak, neizvjestan, ali to je bio ispunjen život. Njima je bilo najvažnije vršiti volju Božju. Bog ih je vodio kroz poteškoće, on im je davao snagu.

Međusobno poštovanje, pomaganje i ljubav koja je povezivala Isusa, Mariju i Josipa pokazuje nam ujedno kakvi odnosi trebaju vladati u našim obiteljima. Sveta Obitelj nas poziva da rastemo u zajedništvu s Isusom svakodnevno obiteljski moleći i čitajući Božju riječ, dijeleći radosne i teške trenutke.

Zajednička molitva

Sve je ljepše kada se događa u dobrom društvu. Tada radost biva veća, a tuga u društvu pravih prijatelja manja i lakša. Isus nas poziva da budemo prijatelji jedni drugima i da se međusobno družimo. U tom druženju ne smijemo zaboraviti zajedničku molitvu.

Na poseban način želimo njegovati dvije vrste zajedničke molitve: **molitvu u župnoj zajednici** i **obiteljsku molitvu**.

Zajednički molimo najčešće prije jela, svakodnevno kao i u svečanim prilikama, ali i u mnogo drugih prigoda molimo s obitelji i s drugima: prilikom događaja u župi kao što su duhovne obnove ili vjernički susreti, molimo na početku i na kraju školske godine, na početku svakog vjeronaučnog susreta, molimo kada krećemo na put ili na hodočašće, za duše pokojnih, u teškim situacijama da nam Bog dadne snage itd. Zajednički moleći, jedni druge potičemo na dobro i zajedničkim se snagama obraćamo Bogu koji s ljubavlju gleda na naše zajedništvo.

Razmisli!

Što možeš učiniti da se u tvojoj obitelji više zajednički moli? Sudjeluješ li na nekim zajedničkim molitvenim događanjima u svojoj župi?

Blagoslov obitelji

Blagoslivljanje je Božje djelo. Na početku Svetog pisma spominje se kako Bog blagoslivlje živa bića, osobito muškarca i ženu, te se opisuje kako je kroz savez s Noom i Abrahamom obnovio taj blagoslov, usprkos čovjekovu grijehu. Svaki puta kada činimo znak križa, molimo da Božji blagoslov siđe na nas. Jedno od posebnih događanja u crkvenoj godini je blagoslov obitelji. To je jedan od izraza naše vjere u kojemu molimo i zazivamo Božji blagoslov na članove naših obitelji kako bismo kršćanski živjeli i svjedočili vjeru, uzajamno se radovali u zajedničkoj radosti i jedni drugima biti potpora u žalosti.

U našoj je biskupiji uglavnom božićno vrijeme pridržano za blagoslov obitelji i domova. Za blagoslov se pripremamo tako da svi članovi obitelji budu na okupu, ako je ikako moguće, te da na obiteljskom stolu stoji Sveto pismo (barem Novi zavjet), blagoslovljena voda, svijeća i križ.

Svi smo pozvani blagoslivljati jedni druge!

- ▶ Povedi zajedničku molitvu u tvojoj katehetskoj skupini, čak i kada ste se sastali na druženje i zabavu!
- ▶ Pročitajte tekst "Osam navika koje osnažuju obitelj". Porazgovarajte o tome koje dobre navike postoje u vašim obiteljima i zašto vam se sviđaju. Koje nove navike biste mogli usvojiti?

UKLJUČI SE
U ŽIVOT ŽUPE!

Kada slavimo
blagdan Svete obitelji

3 dana nakon Božića

2 nedjelje nakon Božića

nedjelju dana nakon Božića

1. Dopuni rečenice!

Svetoj Obitelji pripadaju _____, _____ i _____.

Blagdan Svete Obitelji slavimo u nedjelju nakon _____.

2. Zaokruži riječi koje opisuju Svetu Obitelj!

bogata	škrta	gruba	složna	marljiva
svadljiva	ohola	dobra	puna ljubavi	nezahvalna
darežljiva	skromna	Bogu vjerna	uredna	pravedna

3. Odgovori na pitanja!

Kakva bi trebala biti idealna obitelj? Ukratko opiši!

Navedi tri zaduženja koja svaki vjeroučenik u tvojoj katehetskoj skupini može odraditi:

Navedi kako glasi Četvrta Božja zapovijed!

ODVOJI VRIJEME I PROČITAJ!
Poučna priča o poštivanju roditelja

4. Dopuni tekst točnim riječima!

Isus se _____ (*pokoravao, rugao, nije mario*) svojoj majci i svetom Josipu koji mu je na zemlji zamjenjivao nebeskog Oca. U Svetom pismu nalazimo da im je bio _____ (*razigran, poslušan, zanimljiv*). Djeca su dužna _____ (*zabavljati, čuvati, poštivati*) svoje roditelje. Dužni su o roditeljima s poštovanjem govoriti i misliti. Još više: dužni su im _____ (*pomagati, prati suđe, davati hranu*), dati priznanje za sve što su učinili za svoju djecu. Ova zapovijed zabranjuje _____ (*vrijeđanje, podržavanje, druženje*) roditelja i neposluh prema njima, kao i prema onima koji imaju određenu vlast nad djecom. Ta ista zapovijed _____ (*učenicima, učiteljima, roditeljima*) govori da su oni prvi odgovorni za odgoj svoje djece u vjeri, molitvi i svim vrlinama. Oni imaju dužnost pobrinuti se, prema svojim mogućnostima, za materijalne i duhovne potrebe svoje djece. Ta odgovornost je velika i _____ (*zanemariva, nevažna, sveta*) i zbog toga je dužnost djece prema njihovim roditeljima sveta.